

عنوان مقاله:

نقش مدیریت و بهره برداری از اراضی لسی مراوه تپه در شمال شرق ایران بر نفوذپذیری و فرسایش خاک

محل انتشار:

سومین همایش ملی فرسایش و رسوب (سال: 1384)

تعداد صفحات اصل مقاله: 4

نویسندگان:

حسین اعتراف - کارشناس ارشد مرکز تحقیقات کشاورزی و منابع طبیعی استان گلستان

امیرحسین چرخابی - عضو هیئت علمی مرکز تحقیقات حفاظت خاک و آبخیزداری

سیدحمیدرضا قریشی راد - کارشناس مرکز تحقیقات کشاورزی و منابع طبیعی استان گلستان

خلاصه مقاله:

بررسی های کلی نشان دهنده این حقیقت است که بدون کشاورزی و یا تغییرات کاربری اراضی و دست بردن در منابع طبیعی، زمین قادر به تامین غذا برای اندکی از جمعیت خود خواهد بود. لذا در یکصد سال اخیر که رشد جمعیت روز افزون کره زمین، نیاز به غذا را افزایش داده است، بشر به ابداع روشهای علمی روی آورده که ضمن تغییر کاربری، خطرات ناشی از این تغییرات را کاهش دهد. در حال حاضر روند تغییرات کاربری اراضی در مراوه تپه بر پایه روند علمی و توأم با عملیات حفاظتی نیست. لذا جهت بررسی مکانهای مطالعاتی در سه کاربری زراعت، مرتع و جنگل دست کاشت با شیب 25 تا 35 درصد در دو جهت شمالی و جنوبی انتخاب گردیدند. در هر کاربری در دو جهت شمالی و جنوبی، نفوذپذیری سطحی و میزان مواد آلی با نمونه برداری از خاک در آزمایشگاه تعیین گردید. نتایج مطالعات نشان داد که در جنگل دست کاشت میزان نفوذپذیری حداکثر مقدار را داشته است، در صورتیکه در زراعت دیم نفوذپذیری حداقل بوده است. مقایسه میزان مواد آلی خاک هم روندی مشابه روند نفوذپذیری را از خود نشان می دهد. در این مطالعه، جهت جغرافیایی نیز بررسی گردید که نشان میدهد در هر سه کاربری جهت شمالی از میزان نفوذپذیری و مواد آلی خاک بالاتری نسبت به جهت جنوبی برخوردار است. نتایج فوق الذکر نشان میدهد که برای کاهش آسیبهای حاصل از سیل و فرسایش خاک در این منطقه از استان گلستان، باید در تغییرات کاربری اراضی از اصول و روشهای حفاظتی استفاده نمود، در غیر این صورت روند خسارت سیل افزایش خواهد داشت.

کلمات کلیدی:

اراضی لسی، فرسایش خاک، مواد آلی، نفوذپذیری

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/8225>

